

Mircea Timofte, Președinte OAMGMAMR

Cum ați defini exact Ordinul, în condițiile în care membrii au anumite așteptări, iar publicul are alte așteptări de la organizația de reglementare? Cui se adresează această organizație?

Nu cred că publicul și asistenții medicali au așteptări opuse, total diferite. Una dintre atribuțiile Ordinului din Ordonanța 144 este de a proteja siguranța pacientului și de a oferi servicii de calitate. Asta înseamnă că și asistenții medicali, prin standardele, protocoalele de practică pe care trebuie să le facă Ordinul, asigură servicii de calitate pentru populație. Acestea sunt așteptările populației. Sigur, noi apărăm profesia, nu în sensul de a apăra greșeli profesionale, ci de a apăra calitatea serviciilor pe care le asigură asistenții medicali.

Ordinul funcționează în acest moment la potențial maxim, sau ar putea să facă lucrurile și mai bine?

Sigur că da. Suntem o organizație tânără, chiar dacă au trecut ceva ani de la înființarea noastră. Vă dau de exemplu organizația similară din Marea Britanie, care are peste 100 de ani de existență. Comparativ cu aceasta, Ordinul este foarte tânăr. Știm din experiența altor organizații din Europa că au durat ani de zile până au elaborat standarde sau protocoale de practică. Colegii din Spania ne-au spus că au lucrat 25 de ani la protocoale și standarde, care pot fi în permanență îmbunătățite și actualizate în raport cu mai mulți factori, care țin de tehnologie, de așteptările populației. Sunt lucruri pe care nu le-am făcut, sunt lucruri pe care abia le începem acum, pe care le-am început mai demult și pe care le vom continua. De exemplu, prin noua ordonanță noi trebuie să autorizăm exercitarea profesiei și începem acum înregistrarea asistenților, conform Ordonanței. Vom avea o bază de date cu fiecare asistent medical, și o parte a acestor date vor fi la dispoziția chiar a publicului. Atunci când un asistent medical își oferă serviciile, pacientul va putea ști dacă acel profesionist este autorizat să exercite profesia. Va trebui să elaborăm și legislație secundară. Ordonanța prevede o serie de acte normative care trebuie elaborate după apariția ei, cum ar fi o hotărâre a Consiliului Național pentru reatestarea competenței profesionale,

L-am invitat pe Președintele Ordinului, Mircea Timofte, la un dialog deschis, neconvențional și în afara limbajului oficial despre Ordin, membrii organizației, despre ce merge bine sau nu în reglementarea profesiei și despre deontologia asistentului medical.

sionale, care până acum s-a făcut împreună cu Ministerul Sănătății, o hotărâre de Guvern privind statusul profesional curent al asistentului medical, pentru că noi suntem responsabili să eliberăm acest document.

Există în acest moment prevederi legale eronate, documente, etc. care să predisună asistentul medical la erori profesionale? Sau lipsesc anumite prevederi?

Nu cred că prevederile sau lipsa lor îl predispun pe asistent la malpractice. Eroarea profesională este generată mai curând de o experiență redusă sau chiar de incompetență sau, uneori, poate să apară din cauza volumului mare de muncă și a numărului mic de personal dintr-o secție, atunci când un asistent medical are foarte mulți pacienți în îngrijire și când nu are timp să realizeze toate activitățile la timp și de calitate.

Cum ați aprecia conduita asistenților medicali față de pacient, dacă ar fi să alegeți între nesatisfăcătoare, satisfăcătoare sau bună? Nu mă refer la prestația profesională, ci strict la comportament.

Eu evit să fac astfel de aprecieri. Nu pot să spun nimic despre asistenții medicali la modul general. Pot să spun că unii asistenți medicali au o conduită nesatisfăcătoare, și știm asta,...am cerut de la toate filialele să avem o listă a sancțiunilor aplicate asistenților. Sunt și unii asistenți medicali care au o conduită satisfăcătoare, dar eu cred că majoritatea asistenților au, spun eu, o conduită bună.

Poate Ordinul să reglementeze conduita asistenților din prima categorie?

Ordinul a reglementat-o prin Codul de etică pe care îl avem în vigoare azi, și pe care îl vom îmbunătăți după ce vom publica Statutul în Monitorul Oficial. Asta din punct de vedere al reglementării, dar nu cred că este suficient să ai doar un document care să se refere la acest aspect. Am în vedere ca, prin programul de EMC, să punem accentul și pe cursuri de comunicare care ajută la îmbunătățirea acestui aspect.

În România profesia de asistent medical a fost considerată mult timp una adjuvantă profesiei de medic. Credeți că asistenții medicali au acum curajul să își afirme statutul de profesioniști independenți?

Categoric. Deja sunt asistenți medicali care practică, au propriile lor... afaceri să le zicem, în îngrijirea la domiciliu. Legea ne spune că suntem o profesie liberală și că putem practica independent, dar trebuie să reglementăm acest aspect. Am angajat deja la Ordin personal care are cunoștințele necesare pentru a elabora aceste reglementări, se lucrează deja la un proiect privind cabinetele individuale, și va trebui să vedem cum îl promovăm. Sigur că după aceea urmează și motivarea asistenților medicali care vor lucra independent. Va trebui să vedem și formele de plată pentru cabinetele de practică independentă, să nu fie în relații contractuale doar cu clientul, și nu cred că va fi o problemă să le introducem în relații contractuale cu Casele de Asigurări.

Cum vedeți relația medic-asistent, relație de subordonare, relație de echipă, la nivelul unității medicale?

La nivelul unității medicale nu există practică independentă. Am auzit chiar absolvenți de facultate care doresc să lucreze independent în spital. Acolo se lucrează în echipă.

Credeți că în acest moment asistentul medical este tratat ca un membru al echipei, cu drepturi egale celorlalți profesioniști?

Sunt tratați în mod egal, categoric. Sigur că sunt și locuri de muncă unde medicii nu privesc lucrurile în felul acesta, și nici unii asistenți, la rândul lor, nu reușesc să se impună. Nu știu din ce motive, și nu vreau să comentez, cred însă că acestea sunt cazuri rare și nu caracterizează relațiile dintre profesioniștii echipei.

Dacă v-ați pune în pielea unui pacient, cum ar fi un asistent medical perfect?

E greu să definesc un asistent medical din acest punct de vedere. Pacientul cred că înțelege mai puțin ce antibiotic i se dă, dacă este mai ieftin sau nu, ce tehnică a folosit chirurgul... el percepe alte aspecte, cum ar fi compasiunea, ținuta, comportamentul asistentului medical. Aceste lucruri îl fac să se simtă în spital în siguranță, și nu într-un mediu ostil din care abia așteaptă să scape.

Din toate aceste puncte de vedere, care considerați că este opinia publică față de asistentul medical?

Poate că ar trebui făcut un sondaj de opinie. Dar nu cred că aceasta este negativă. Cred că asistentul medical este perceput ca un om care își lasă deoparte, pentru orele în care este la serviciu, problemele, familia și copiii pentru a avea grijă de pacient.

Ce spuneți de acuzațiile referitoare la primirea de foloase necuvenite, tradiționala șpagă?

Ce să spun? Este o problemă care s-a dezbătut mult, dar nu cred că este o caracteristică a profesiei. Se stabilește un alt gen de relații între asistenți medicali și pacienți decât cea între clienți și furnizorii de alt tip de servicii. Apare o relație mai specială, și atunci unii pacienți simt nevoia să ofere un buchet de flori sau...să ofere...ceva celor care îi îngrijesc. Sigur că nu pot să înțeleg și nu pot să accept situațiile... rare, și care se descoperă imediat, în care lucrurile stau altfel, și un asistent pretinde anumite foloase pentru a îngriji pacientul. Mai este și alt aspect: asistenta care are copii de crescut acasă, are familie, trebuie să aibă o viață decentă, și trebuie să fie motivată și de sistem... dar asta ține de condiții economice pe care nu are rost să le discutăm acum, cert este că trebuie să aibă un salariu decent.

Aveți ceva de adăugat în finalul discuției?

Cred că atunci când vorbim despre această profesie trebuie să avem în vedere faptul că este într-adevăr o profesie specială. Mediul spitalicesc este unul aparte, pacienții au nevoi diferite de cele de zi cu zi. Ei sunt de câteva ori mai sensibili și solicită mai multă atenție și înțelegere decât un om sănătos. Pe un pacient poate să îl streseze salonul, zgomotele din secție sau chiar cele făcute de colegii de salon, lumina, etc., iar spitalele noastre nu excelează în asigurarea unor condiții optime de cazare. Asistentul medical se confruntă cu cerințe ale pacientului care vin din multe zone, foarte diferite, și trebuie să se adreseze fiecărui bolnav pe limba lui, și în funcție de cât poate să înțeleagă acesta. Nu este o muncă ușoară. Putem să ne imaginăm cum e să îngrijim acasă un singur om bolnav și să multiplîcăm totul cu 20 sau chiar 30. E simplu?

a consemnat Izabela Agavriiloaie